

**Oratio, de vellere aureo Scholastico, : recitata Argentinæ in
progressionibus classicis. 20. Aprilis, Anno Christi, 1590.**

<https://hdl.handle.net/1874/421056>

3

ORATIO,
DE VELLERE AVREO
Scholastico: recitata Argentina in

progressionibus classicis. 20. Aprilis, Anno

CHRISTI, 1590.

Authore MICHAELE BOSCHIO præceptore
primæ Classis ibidem.

ARGENTORATI, Excudebat Antonius Bertramus.
M. D. XCI.

Illustrissimis Dominis Principibus: qui illustrissima sua praesentia Actum illum
classicarum progressionum
illustrarunt:

D. IOANN. GEORGIO BRAN-
DEBURGICO MARCHIONI:
ET

D. IOACHIMO CAROLO, DVCI
BRVNSVICENSI, ET LVNEBURGENSI:
ET

D. OTTONI, DVCI BRVNSVI-
CENSI, ET LVNEBURGENSI.

Dominis suis Clementissimis.

Hanc

DE AVREO VELLERE SCHOLA-
stico Oratiunculam classicam

Summisè dedicat,

MICHAEL BOSCHIVS
Vvinshemius: Praeceptor
classicus.

ORA-

ORATIO,
DE VELLERE
Aureo Scholastico.

Vm mihi, Illustrissimi Principes:
Generosi, ac inclyti D.D. Comi-
tes, atque Barones: Nobilissimi,
Magnificentissimiq; D.D. Scho-
lar chæ: Amplissimi D.D. Præto-
res: Prudentissimi Consules &
Senatores: ceteriq; qui ex aliis adestis Ordinibus, viri
clarissimi atq; doctissimi: Cùm mihi, inquam, de vo-
luntate Præceptorum meorum, pro laudabili Scho-
læ nostræ consuetudine, aliquid ex hoc loco dicendum
sit: in mentem mihi venit illius summi Oratoris atque
Ducis clarissimi Atheniensium Periclis, in dicendo
cura, atque pia consuetudo: qui, quoties in publicum
prodire volebat dicturus aliqua de re ad populum,
nouis sese obligare solebat votis Diis immortalibus:
eosdemq; sollicitè rogare: *ne quod sibi verbum exci-
dere paterentur, quod vel officeret Reipublicæ, vel
offensionem adferret circumfusæ multitudini: vel ipsum
denique dicentem impediret: quò minus perorare
posset, cum fauore & gratia totius populi.* Quòd si de
sua Orationis euentu tam sollicitè, tam anxie, tamq;

*Periclis in
dicendo cu-
ra atq; so-
licitudo.*

*Accommo-
datio exē-
pli ad di-
centem.*

piè cogitaret Orator is, in quo tanta vis dicendi fuisse legitur, tanta ad mouendos affectus facultas: vt non loqui aut dicere: sed fulminare pro concione crederetur: & quòcunque vellet hominum mētes suæ orationis fulgure præstingere, atq; stupore quodam defigere: quid mihi faciendum erit, Auditores, homini adolescentulo, in quo, propter ætatem neque dicendi vbertas: neque propter iudicium dicendi facultas: neque propter imperitiā rerum, mouendi aculeus inesse potest? Quibus me astringendum votis putatis, Diis immortalibus? Aut quibus verbis colligendam mihi cēsetis, Illustrissimorum, Amplissimorūq; hominum gratiam: præsertim, cū tali mihi de re dicendum sit, quæ magis expoëtarum fabulis, quàm historiæ monumentis, profecta esse videri possit.

Quæ dum mecum paulò altius reputo: ita profectò animo percellor atque commoueor: vt quò me vertam aliò, non habeam: nisi, vt me totum, totum (inquam) in vestræ Cellitudinis, Generositatis, atq; Amplitudinis fidem, clientelam, ac beneuolentiam tradam atque committam: **DEVMQ; OPT. MAX.** quanta possum, voce supplicis rogem, vt **IPSE** orationem meam eò dirigere dignetur: quò si non finem optatum contingat: neminem tamen ex hoc tam illustri: & Inclyto confessu, vel re, vel verbo laxasse, aut offendisse videatur. Est enim mihi à Præceptoribus meis

*Propositio
qua de re
dicendum.*

meis venerandis iniunctum: vt aliquid nunc ad iu-
uetutem dicere velim, de AVREO VELLERE SCHOLASTICO. Noua fortasse, atq; ante hunc diem inaudita
nobis materia: veruntamen ita noua: vt si me auribus
vestris Clementiss. de ea audire non dedignemini: fa-
cilè intellecturi sitis, ex Iasonis antiquissima omnium
Græcorum expeditione Argonautica in Colchidem,
suum accepisse ortum atque principium. Quod, vt
faciliùs etiam mei condiscipuli percipere queat: pri-
mum mihi necesse videtur, vniuersam illam, siue fa-
bulam, siue historiam de Iasonis vellere aureo, paucis
exponere. Deinde, quàm variè illud vellus etiam à
summis viris explicatum fuerit, breuiter attingere.
Tum, quod nostrum sit vellus aureum scholasticum,
& quomodò id diligenter custodiendum sit, strictim
ostendere. Quibus de rebus, dum verba facere conor:
equidem ea, quàm par est, summissione animi, vestras
Celsitudines, Generositates, atq; Amplitudines, sup-
plex rogo: vt me benignè, clementerq; audire digne-
mini: meeq; obedientiæ plus, quàm orationis elegan-
tiæ, quæ nulla est, tribuere.

*Partitio
Orationis
in mebris.*

Primum ergò, quires Græcorum ante CHRISTVM
natum in historiis commemorant: illi etiam, ante bel-
lum Thebanum & Troianum, expeditionem ponunt
Argonauticam, quæ in Colchidem olim suscepta fue-
rit à Iasone, ad rapiendum vellus aureum: quod à

*Argonau-
tica expe-
ditio in
Graciam
quando
suscepta
fuerit à
Iasone, &
cur?*

Phryxo Rege quondam ibi suspensum, in honorem Martis, aut Mercurii credebatur antiquitus : propterea quòd per arietem, iram nouerçæ suæ effugisset, ac tyrannidem, propter recusatam ei incestam libidinem. Cuius expeditionis causam fuisse hanc, quidā memorant.

Cum Pelias Rex aliquando imperaret Iolci, & ab oraculo responsum accepisset, se trucidatum iri ab eo, quem ad sacra venientem altero pede nudum videret: mox sacra Neptuni instituit, & ad ea omnes suos cōuocauit subditos: inter quos cū forte fortuna à laboribus suis, etiam Iason properasset, relicto post se altero calciamento, nudo pede comparuit. Rex igitur memor oraculi, statim de eo interficiendo cogitat. Deliberans autem secum, quo singulari eum mortis genere vellet è medio tollere: nec satis inueniens exquisitum: tandem ad se vocat Iasonem, eumq; sciscitando interrogat in hunc modum: Heus tu Iason, quidnam facturus esses tu ei, à quo, si oraculum accepisses, te aliquando interfectum iri? Ibi Iason nihil mali, neque suspicans, neque periculi cogitans, incautè quasi subridens respondit: *Ego mitterem illum in Colchidem, ad rapiendum vellus aureum.*

Amandatio Iasonis in Colchidem.

Tum Rex aperiens ei oraculum, è vestigio mādāt: vt aut extremum subeat supplicium, aut certè cum exercitu in Colchidem abeat: & ad se vellus illud aureum asportet; certò confidens, eum aut in itinere

periturum casu aliquo: aut syrtribus, & scopulis, in mari absorptum iri: aut certè à Dracone illo, & igni-
uomis tauris, (qui custodire dicebantur vellus) dis-
cerptum atque absumptum iri.

*Argonau-
ta.*

Iason itaque cum Regis voluntati atque mandato
resistere nō posset, sese itineri accingit: & diuino Pal-
ladis instinctu, magnam nauim, quā Argo vocat, fa-
bricandā curat: eāq; lectissimis ex tota Græcia Prin-
cipibus ac Heroibus cōplet, inter quos præcipui nu-
merātur à scriptoribus, Acastus, Admetus, Amphio,
Hercules, Iphiclus, Laocoon, Orpheus, Peleus, & alii
complures. Vates etiam, & sacerdotes primarii ad-
iuncti erant: Amphiarus, Mopsus, Idmon, & alii, qui
rebus diuinis præessent, suisq; cum precibus, tum Re-
ligionis cultu Deos placarēt: quò varios casus, aqua-
rum fluctus, procellas maris, vëtorumq; turbines, &
tempestates, diuino numine aspirante, facilius supe-
rare possent. Cùm igitur iam classe instructa & para-
tis Ducibus, portu soluissent; variasq; cum Insulas,
tum oras præternauigarent: multos etiam scopulos,
syrtes, & loca periculosissima præterueherentur: tã-
dem circa Mysiam in summo discrimine versati sunt:
ita, vt naufragium penè fecissent, nili Hercules tam
strenuè laborasset, vt etiam remos suos perfregerit:
cæteri q; socii succenturiati, suis sudoribus difficulta-
tem pelagi superassent. Exantlatis igitur infandis la-

Iason.

*Principes
Græciæ:*

*Sacerdo-
tes Græci.*

*Hercules
ad Mysiã.*

boribus, tandem ad littus circa Mysiam appulerunt;
Hercules à socijs in sylua reli- ubi egressus Hercules è naui in syluam, ad reficien-
-aus. dos remos suos: paulò verò diutius moratus in sylua:
 rerum quippe terrestrium voluptate detentus, à so-
 cijs, interim discedentibus, solus ibi relictus fuit. Cæ-
 teri verò intenti nauigationi, tandem secundo vento
 atq; cursu, in terram Colchorum feliciter delati sunt;
 ubi è naui egressi, ad urbem Colchidem, & ad arcem
Aetes Rex Colchorū. Regis Aetæ contendunt. Rex igitur de ipsorum ad-
 uentu certior factus, magno cum comitatu illis ob-
 uiam procedens, liberaliter eos excipit, & omni ex-
 hibito honore regio, in aulam secum deducere di-
 gnatur. Cum autem mœnia arcis iam penetrassent: in
Hortus seu virida- riū Regis. hortum, seu viridarium quoddam deducti sunt, om-
 nis generis floribus, herbis, arboribus fragrantissi-
 mum: & aspectu, odoratuq; iucundissimum. In quo
 præter cætera visu digna atq; admiranda, etiam tres
Tres fon- tes in viri- dario. fontes conspiciebantur, variis riuulis, per virida-
 rium illud deducti: quorum primus quidem *LACTE*
I. *Lacte flu-* fluebat candidissimo & dulcissimo: eumq; tres vir-
-ebat. gines, dissimili tamen habitu, circumstabant, potu &
II. *Vinore-* cibo excipientes, primum aduentantes lacteo. Se-
-undabat. cundus verò, paululum ab hoc remotior qui aberat,
VINO redundabat: ad quem rursus alia ornatiores,
 & pulchriores assisitebant virgines, *VINO* excipien-
 tes hospites ex fonte illo præstantissimo. Tertius
 denique

denique ex editiore loco demanans, **OLEO** fluebat
optimo ac preciosissimo: ad quem rursus alix tres
conspiciebantur versari virgines splendidissimæ at-
que ornatissimæ: quæ accedentes ex flumine asper-
gebant, oleo fragrantissimo: vt quocunq; sese deinde
verterent, aut quodcunq; ingrederentur penetrare,
secum odorem inferrent gratissimum atq; suauissi-
mum.

Ab his porrò digressi, cùm ad aulam magis
contenderent regiam: in medio propè viridarii, Ili-
cem quandam, seu quercum, procul conspiciunt viri-
dem, de cuius ramis **AUREVM** illud dependebat arie-
tis **VELLVS** fulgentissimum. ad quam, cum propius
accedere cuperent, eccè subito ex vna parte, sub
quercu in altum sese erigit horribilis **DRACO** ignitis
oculis, stupenda magnitudine, insomnis, & vultu tru-
ci planè formidabilis. Ex altera verò parte, astantes
cernuntur **TAVRI IGNIVOMI**, qui flāmas è naribus
spirabant, omnesq; accessu prohibebant eos, qui vel
manu **VELLVS** attingere conarētur sordidā: aut cer-
tè vi, & dolis palàm illud, & hostiliter auferre. Qui-
bus visis, obstupefactus sanè **LASON**: anxio erat ani-
mo, & vehementer dubio, sollicitè cogitans: quomo-
do **EO** potiri posset **VELLERE**: aut id secum asporta-
re in patriam. Veruntamen, quantum quidem pote-
rat, dissimulans moerorem, ac metum suum, cum **Re-**

*Ilex, seu
quercus,
de qua pē-
debat vel-
lus aureū.*

Draco.

*Tauri i-
gniuomi.*

IASONIS *ge tandem aulam ingressus, conuiuioq; Regio exce-*
Verecun- ptus, tantam præse ferebat inter epulandum, vere-
dia in au- cundiam: tantam modestiam, prudentiam, ac morum
la. suauitatem: vt MEDEA, Regis filia, honesto erga ip-
 Regis Col- sum accensa amore, seorsim clam ei promitteret: se
 chorum quicquid petiturus esset, effecturam: vt impetrare
 filia. posset: si honesto sibi iungi vellet connubio. Vbi IAS-
 SON omnem honorem modestè præfatus, suumq; er-
 ga filiam animum declarans castum: tandem post
 longum sermonem, AVREVM illud VELLVS petere cœ-
 pit. MEDEA igitur, Veneris Deæ instinctu, mox arte
 ope & arte Medea pharmacon præparat: quo effecit, vt Draco ille
 potitur infomnis sopiretur: & tauri illi igniuomi, quieti sese
 vellere au darent, omnesq; suos continerent ignitos spiritus:
 reo. ita, vt IASON, à MEDEA adiutus, non solum VELLVS
 illud AVREVM à quercu sine labore tolleret: sed etiã
 Regis filiam, è Colchis secum felici, & secundo cursu
 in patriam abduceret.

Conclusio Hæc quidem, Illustrissimi principes: Illustrēs,
ad Audi- ac Generosi Comites, atque Barones, ceteriq; Audi-
tores tores Amplis: ac humanissimi: fabulosa videntur &
 ridicula: neque fortasse satis digna tam Illustrissimo,
 Illustri, ac Magnifico consessu Amplissimorum ho-
 minum: veruntamen, si ea æquiore paulò perpen-
 dere trutina, nec foris tantum: aut quasi per transen-
 nam intueri: sed penitus introspicere oculis MENTIS
 volumus:

volumus: deprahendemus fanè, sub his latere absconditas res summas, atque maximas. Quemadmodum enim olim Aegyptii, diuina sua mysteria Hieroglyphicis includere soliti sunt: ita etiam Poetæ Græci, humanæ sapientiæ arcana, fabularum integumentis inuoluere consueuerunt: non, vt ea obscurarent magis (quæ per se abstrusa sunt, & recondita) sed vt eorum animos, qui vero Sapientiæ amore & studio tenerentur, ad inquirendum excitarent magis: ignauos verò propter labores arcerent longius: Ita etiam non dubium est, quin veteres Poetæ aliquid magni ac præclari, hac ipsa significare voluerint fabula. De qua, tametsi fortassè haberem, Audire: quæ dicere possem, satis copiosè & probabiliter: Tamen quia sic placuit Præceptoris nostro Venerando: vt partes huius Orationis inter nos diuisas haberemus: malo tibi nunc, Commilito Optime, ac Nobilissime, SIMON A BRUMBACH, illud interpretandi officium committere: quàm vel verboliore oratione his, qui me tam diu, Clementissimè Clementerq; audiuerunt, vel tædium adferre, vel molestiam parere. DIXI.

Secunda pars Orationis,
DE INTERPRETATIONE AVREI
VELLERIS recitata à Nobili adolescente: IOANNE
SIMONE BRUMBACH. &c.

E T si à Præceptoribus meis honorandis: Illustris-
 simi Principes, ceteriq; Domini Comites, Baro-
 nes: & quotquot adestis ex aliis Ordinibus, viri Am-
 plissimi atq; Ornatissimi: non semel, sed sæpius audi-
 ui: quid Socrates in Phædro, & Aristoteles in Rhetor-
 icis moneat: quippè, nec iuuenis esse, neq; indocti,
 aut imperiti, FABVLAS vel comminisci: vel interpre-
 tando easdem explicare aliis: sed prudentis tantum,
 & docti, & senis, multarumq; rerum usu bene exerci-
 tati. Veruntamen, quia non ipse mihi has, tum dicen-
 di, tum interpretandi partes sumpsi: sed ab eo mihi
 impositas suscipeo: cui refragari nefas duxerim: equi-
 dem spero, me apud Celsitudines vestras, atque Ma-
 gnificencias, facile & veniam, & attentionem conse-
 cuturum: præsertim, si non tam meas, quam aliorum
 summorum virorum, doctissimorumq; hominum de
 hac ipsa fabula interpretationes, in medium breuiter

i. *De regijs*
Thesauris,
argenti
atq; auri-
sedinis
Calchicis.
 attulero.

Fuerunt ergò initio, Auditores Ornatissimi: qui
 per hoc AVREVM VELLVS, nihil aliud priscos Poë-
 tas intellexisse censuerunt, quam regnum illud opu-
 lentissi-

lentissimum Regis Colchici: qui Mercurii, hoc est, DEI, gratia & benedictione tot in sua habuerit regione auri, argentiq; fodinas, vt omnibus cæteris Regibus, & diuitiis, & opibus, & thesauris longè antecelluerit: ac propterea etiam multos habuerit, qui terrâ, mariq; huic regno insidiarentur: quò id aut dolis, aut vi, aut ferro, & armis occupare, atque ad se transferre possent.

Neq; verò tam absurda hæc, aut à vero aliena visa est sententia: cum certum sit ex historiarum monumentis, regionem illam Colchicam, tam diuitem fuisse venis metallicis, ac vberem: vt (Strabone teste) sæpè militaribus expeditionibus, ac bellicis tumultibus occasionem præbuerit. Neque ignoramus ipsi, sed quotidianà (proh dolor) docemur experientiâ: quantis hostium telis: quantis bellorum motibus: quantis insidiarum cuniculis, exposita sint Regna potentissima, & florentissima Reipublica: vt per uigili sanè in iis custodiendis, opus sit DRACONE, & multis sæpè TAVRIS IGNIVOMIS, qui hostium insultus à finibus ipsorum arceant: incursiones prohibeant; nè aut patriæ damnum inferant: aut certè in extremum eandem discrimen coniciant.

Fuerunt deinde alii, qui per hanc Iasonis expeditionem: & VELLVS, non diuitias, non opes, non re-
*De Principum cõ-
spiratione
& concordia.*
gna opulenta: sed summam summorum Principum

ac Procerum intelligendam esse putarunt conspirationem atque concordiam: quâ nihil existimatur in Imperiis firmitus: nihil arctius: nihil coniunctius: nihil, quod minus ferro frangi, debilitariq; armis possit. In qua sententia haud incredibile est, etiam laudatissimum illum quondam fuisse Principem ac Ducem Philippum Burgundiæ: qui proculdubio hac excitatus Iasonis expeditione Argonautica, PRIMVS, post natum Christum, Anno 1429. Nobilissimum illum, & celebratissimum Ordinem Equestrem AVREI VELLERIS instituit: in eumque circiter 30. Nobilissimos asciuit Heroes & Proceres: quos singulos insigniuit splendore TORQVIS AVREI, in quo igniarii illius multiplicati tota torque, & filicis ostenditur symbolum, VELLVSQVE AVREVM in pectus excurrans: haud dubiè in eum finem, vt Libertatis patriæ, tranquillitatis Ecclesiæ, & Reipub. incolumitatis indissolubile esset vinculum: & arctissimus nexus perpetuæ Virtutis, ac Pietatis erga Ecclesiam: cuius ita studiosus Princeps ille fuisse scribitur: vt etiam BONI cognomentum meruerit. Neque verò illius rei nobis deesse potest testimonium: epigramma illud, quod adhuc in ipsius Principis legi fertur Epitaphio:

Tuta à Nobilibus, quò Ecclesia firmior esset:

Nobilis inuentus VELLERIS ORDO mihi est.

At

At verò hæc Amplissima, Nobilissimaq; Societas non tantum inuenta atque instituta est à laudatissimo hoc Principe: sed idem postea Ordo, maiore cum solennitate, & splendore renouatus dicitur ab inuictissimo Imperatore. CAROLO QVINTO eius nominis: qui anno supra millesimum quingentesimum (vt quidam referunt) quadragesimo quinto, multis cum Ducibus, tum Viris Principibus Germaniæ, Galliæ, Austriæ, Poloniæ, Vngariæ, cæterarumq; nationum Proceribus confirmavit, adauxit, & illustravit: vt perpetuum quasi esset propugnaculum PATRIÆ, ac munimentum aduersus omnes, omnium Barbarorum hostium incursiones atque impetus.

Præclarum sanè, ac nunquam satis laudatum Imperatoris institutum atque consilium: quod, quam diu duraturum credebatur, tam diu etiam Imperium habiturum videbatur contra externos hostes & Barbaros, præsidium insuperabile. Quid enim fortius est, quam virorum Principum concordia? quid validius, quam Regum, & Imperatorum fida consociatio atque conspiratio? cui nihil potest esse tam firmum: nihil tam arduum: nihil tam benè clausum, atque custoditum: quod non, exemplo Argonautarum penetrari, superari, aut certè imminui possit, atque debilitari coniunctis viribus.

Fuerunt

III. De *Medicorū Chymica arte & Spagyrica.* Fuerunt præterea alii, qui hoc **VELLVS** Iasonis, de summa illa & celsissima parte interpretati sunt, artis Medicæ: quam Chymicam artem hodie vocant, & Spagyricam: qua incurabiles, & planè desperati morbi curari traduntur, cuiusmodi numerantur, Lep-
 pra, hydrops, podagra, epilepsia, paralyfis, calculus, apoplexia, pleuritis, & similes. Cùm enim **IASON** Me-
 dicum significet: ab *ἰάομαι* fano, curo: isq; in iuuentu-
 te Chironi traditus perhibeatur ad discendam artem Medicam: eò scientiæ peruenisse creditur: vt abditis-
 sima illius artis mysteria, in vellere arietis præparato, **AVREIS LITERIS** consignârit, atque Colchis reli-
 querit.

Neque id mirum sanè videri poterit, aut incredi-
 bile: cùm certum sit, Veteres non chartis, aut papyro,
 sed vel arborum corticibus, vel animalium pellibus,
 piscium etiam, & similium integumentis, in suis scri-
 ptionibus sæpè vsos esse. Quid? quòd historiæ testan-
 tur, etiam Constantinopoli, cùm adhuc totius terra-
 rum Imperii ibi esset sedes atque domicilium, in in-
 structissima illa Bibliotheca, in qua *δωδεκά μυρία βιβλία* *Βλίων*, hoc est, duodecies dena millia volumina libro-
 rum fuerunt: intestinum quoddam reconditum fuis-
 se Draconis, centum & viginti pedum, in quo Ho-
 meri poemata, tam Ilias, quàm Odyssæa, **AVREIS** in-
 scripta fuerint **LITERIS**. Adeò curiosa, & diligens in-
 asser-

afferuandis Poetarum monumentis olim sancta fuit
Antiquitas. Quid igitur mirum, etiamsi hæc quoq;
tam sublimis, & arcana scientia medendi, aut ouicu-
læ, aut arietis **VELLERI** inscripta, atque afferuata,
fuerit à quibusdam credita?

Sed fuerunt alia etiam, aliorum de hoc ipso **VEL-** III.
LERE opiniones atq; sententiæ: quas, si omnes hoc Aliorum
in loco: Auditores: interpretando persequi velle- opiniones
mus: non solum tempus ipsum nos facile deficeret: per æno-
sed ne opportunum quidem, aut huic loco satis aptū Alioq;.
iudicari posset, atque conueniens. Ideoque vnam
adhuc huius Fabulæ interpretationem, quam com-
modissimam huic nostro Ordini existimo, superesse
video: quam, vt **TV**, Studiose adolescēs, **MELCHIOR**
IUNI, qui primas ex hoc ordine nostro tenuisti, de
Præceptoris nostri voluntate, & iussu, breuiter ex-
ponas hortor, atque iubeo. **DIXI.**

Tertia pars

DE VELLERE AVREO SCHOLASTICO:
recitata à **MELCHIORE IUNIO**,
Magnifici **D. Rectoris** filio.

N Ille me, Illustrissimi Principes, Illustres, ac Ge-
nerosi Comites & Barones: Nobilissimi, ac
Amplissimi **D.D. Scholarchæ**: ceteriq; Auditores,
Comni

omni virtute, doctrina, prudentia, pietateq; prestan-
tissimi: Præceptorum meorum huc impelleret ob-
seruantia, atque authoritas: condiscipuliq; ipsorum
nomine facta prouocatio: eius profectio à natura
esset verecundiæ: pudoris: ac continentia: vt hu-
ius loci authoritatem atque amplitudinem nunquam
ausus fuisssem contingere. Video enim quid Celsitu-
dinum vestrarum, aures literatae ac prudentes desi-
derent: animaduerto, quid amplissimorum Domi-
norum Scholarum dignitas postulet: nec nō ob-
scure sentio, quid vniuersa hæc Doctissimorum, Pru-
dentissimorumq; hominū corona expectet. Verū-
tamen, quia eandem cum Condiscipulis meis ex hoc
loco dicendi causam me habere intelligitis: equidem
spero, me eandem etiam apud Celsitudinem vestrā,
& Magnificentiam, veniam, & audiendi studium im-
petraturum esse. Quod cum certò mihi persuasum
habeam: conabor sanè id, propter quod tota hæc
producta videtur Fabula, paucis absolvere.

Nam tametsi nec absurdè omninò: nec impuden-
ter cogitarint hi, quorum sententias ante me exposu-
it Condiscipulus: tamen vnum adhuc superest ge-
nus hominum, quod VELLVS hoc AVREVM nostro ac-
commodare non dubitauit Ordini Scholastico: &
per illud aliud nihil intelligendum esse contendit:
quàm AVREAM illam, hoc est, veram doctrinam, & di-
uinam

uinam Sapientiam, quam Colchica olim gens ab Aegyptiis accepisse legitur. quam dum vigilantia & laboribus contra Barbaros custodiuit: tamdiu etiam Regnum habuit felix ac florentissimum. Quàmprimùm verò sese socordiae & sopori dedidit: eamque paulò tutata est remissius: non modò doctrina: sed etiam Regno miserè exuta est.

Cuius sententia, quin etiam nos omnes, qui in Scholis & Academiis versamur, doctrinae comparandae causa, ad stipulemur, quid prohibeat, nō video. Quid enim Colchidem hodiè dicemus aliud, quàm talem *Colchis.* urbem, in qua AVREA REGIA, hoc est, arx Palladis, seu Academia celebris rectè ac prudenter constituta est? in qua AVREVM VELLVS, verae doctrinae & Sapientiae quotidie panditur, hoc est, explicatur, docetur, illustratur: & omnibus cum Nobilibus, tum ignobilibus: tam diuitibus, quàm pauperibus, publicè, privatimq; discenda proponitur. Ad quam tot quotidie ex variis & longinquis oris proficiscuntur Duces ac Imperatores, hoc est, Illustres, Generosi, Nobiles, & honestissimorum parentum liberi ac Adollescentes Studiosi: & proficiscuntur ex tam remotis & procul disitis regionibus, tot cum laboribus, tot sumptibus, tot periculis, tot discriminib. vitæ & fortunarum suarum: vt sapè remos frangere necesse habeāt: antequā ad portum, h. e. ad exoptatam & cōmodam sibi deferri possint Academiam.

Syrtes.

Quid enim *SYRTEs* illas & scopulos, quos præternavigasse Argonautas audiui-
mus, aliud fuisse ex-
istimamus, quàm labores, quàm tædia, quàm mole-
stias: quas sustinere necesse habent omnes, qui in hoc
literarum nauigio atque curriculo artium bonarum

Viridariū

versantur? Aut quid *VIRIDARIUM* illud, in quo
saluberrimi isti fontes scaturiunt, aliud credimus,
quàm Gymnasium & Scholam, in quam omnium
liberalium artium redundant flumina? Nonne *LA-
CTEVS* ille fons, qui primus ostenditur aduentan-
tibus à tribus illis Virginibus: Logicarum artium re-
præsentant scaturiginem ac primordium? Quem-
admodum enim *LAC* dulce est, ac digestu facile, &
ad nutriendum idoneum: illisq; primùm præberi so-
let, qui solidiore nondum vesci possunt cibario: ita
teneri discentium animi initiò imbuendi sunt, & nu-
tricandi leuioribus illis Logicarum artium cibus ac
præceptionibus: quas trinx illæ Virgines, dissimili
habitu adstantes, hæc dubiè denotant: quarum nu-
da prima apparebat & malicenta adhuc, *GRAMMA-
TICA*: altera verò amictu circumdata corpulentior &
pinguior, *DIALECTICA*: tertia denique ornata magis,
& formosior, *RHETORICA*.

*II. Fons
Vini.*

Secundus verò, qui *VINO* fluere dicitur: nonne
superiores significare videtur, Ethicorum, Physico-
rum, & Mathematicorum disciplinas? Quemadmo-
dum

dum enim VINVM modicè sumptum, vires addit
corpori: animum & cor roborat: spiritus viuificat:
eosq; subtiliores efficit: Ita etiã hæ sublimiores Ma-
thematicorum artes, & Naturæ ac Morum discipli-
næ, Studiosorum Adolescentum ingenia magis fir-
mant: iudicia acuunt: memoriam augent: & ad sum-
mas illas Facultates præparant.

Tertius denique, qui OLEO manat: quid aliud ^{III. Fons}
notat, quàm tres illas summas FACULTATES S. S. ^{Olei.}
Theologiæ: sapientissimæ Iurisprudentiæ: & salu-
berrimæ artis Medicæ? Vt enim OLEVUM non so-
lùm ad medicamenta est aptissimum: & ad condi-
menta ciborum valet plurimùm, quibus frequenter
vsi fuerunt Veteres: sed etiam vsus eius præcipuus
erat in vngendis Athletarum corporibus: quò in pa-
læstris & certaminibus agiliores essent, & expeditio-
res: ita etiam HIS, qui iniuncti sunt, FACULTATIBVS,
ad omnia munera cùm Reipub. tùm Ecclesiæ: Scho-
læ etiam: atque adeò totius Vitæ humanæ obeunda,
promptiores, aptiores, & paratiores euadunt.

Sed agite, accedamus nunc ad DRACONEM illũ, & ^{Draco.}
ad TAVROS illos, qui perpetuis flammis atq; vigiliis
hoc custodire dicuntur VELLVS AVREVM. Quid
eos aliud esse putamus? quàm honestissimas Magi-
stratus nostri Leges, & Disciplinæ severitatem? quæ
CUSTOS esse debet omnis veræ doctrinæ, & laudabilis

Sapientia? Vbi enim hæc sopita iacēt: vbi dormitant:
vbi conquiescunt: aut flammæ suæ spirare desinunt:
ibi facile cuiuis licebit hoc *V E L V S*, aut petulanter
auellere: aut turpibus conspurcare flagitiis: aut cer-
tè omnino expilare, atque e medio tollere. Ideoque

*Tauri igni
uomi.*

rectè sanè ac meritò ei adiuncti sunt *F A V R I* igni uo-
mi: vt vim suam Leges exerant: petulantes, ac impro-
bos profligent: obtemperantes verò, & morigeros
tutos præsent, atque præmiis afficiant.

*Aula Re-
gis.*

Ingre diamur etiam nunc, si placet, in aulam ipsam:

*Rex Ae-
tes.*

& quid humanitas Regis *AÆTÆ* nos moneat: quid
I A S O N I S amabilis verecundia: quid *M E D E A* amor
erga Iasonem accensus per Venerem, videamus bre-
uiter. Quid enim Rex *Aætēs* præ se fert aliud, quàm
perpetuam Magistratus erga literatos humanitatem,
benevolentiam, promptitudinem, ac beneficentiam?
qui exteros tam honorificè & humaniter excipit: qui
hospitia præbet: qui in tutelam & patrocinium eos-
dem suscipit: qui artes ac disciplinas communicat:
qui in omnibus honestis officiis eos in tuto collocat?

Iason.

Quid *I A S O N I S* contrà verecundia? nonne de ho-
spitum nos monet gratitudine, modestia, temperan-
tia? vt cum Ciuibus amicè: cum Collegis concordi-
diter: cum omnibus pacatè, verecundè, modestè,
ac castè viuant, atque conuersentur? Quid *M E-*

Medea.

DEA, nisi ingeniorum innuit solertiam? quæ vbi se-
mel

mel VENERE, hoc est, vero amore erga honestas *Vener.*
literas accensa fuerit, facile animos discentium, omni
Sapientia, solida doctrina, virtute, eruditione, atq;
pietate inflammare poterit. *Y G V I E R V M*

Et certè, Auditores, ne omnia ad viuum refecare *Accommo-*
videamur: ad hanc ipsam Nos, in qua versamur, *datio ad*
nunc conuertamus Academiam. Quid aliud in hac *nostram*
vrbe habemus, nisi veram illam Colchidem? ad *Vrbem &*
quam tot omnium Ordinum confluxerunt haec- *Academi-*
nus, & adhuc quotidie confluunt doctrinae causa,
Illustrissimi Principes: Comites & Barones Illu-
stres ac Generosi: Nobiles tot, & Patricii: omnisq;
generis Studioli Adollescentes honestissimi, atque
probatissimi.

Vidit hæc SCHOLA NOSTRA ante annos *PRINCI-*
quadraginta ferè quatuor: Illustris. ac literatis. *PES.*
Principem, ac Ducem, D. WILHELMVM LAND- *1.*
GRAVIVM Hafsia: & vidit eum summa cum Or-
dinis Scholastici lætitia: & totius Urbis voluptate,
ac gaudio. Vidit etiam ante pauciores annos ex re- *2.*
motissima terra Illustris. Principem ac Dominum,
D. NICOLAVM RADSIVVILLIVM, Du-
cem Lituania. Vidit post, Illustrissimum Prin-
cipem, & Dominum, D. OTHONEM HEN- *3.*
RICVM Ducem Brunsvicensium & Luneburgen-
sium. Vidit Illustris. Principem, ac Dominum,
D. IACO-

4. D. IACOBVM Marchionem Badensem, Dominum in Hochburg; & eiusdem deinde fratrem D. GEORGIVM FRIDERICVM. Vidit Illustriss. Principem
5. D. GVILIELMVM ROBERTVM Ducem Bullionium, cum fratre IOANNE Comite Marcano. Vidit
6. Illustrissimos Principes ac Dominos D. FRIDERICVM ET PHILIPPVM, Duces Holfatiæ. Vidit Illustriss. Principem ac Dominum D. IOANNEM SIGISMVNDVM Marchionem Brandenburgensem.
7. Vidit Illustriss. Principes ac Dominos D. IVLIVM ERNESTVM ET FRANCISCVM, Duces Brunsvicensis ac Luneburgenses. Videt adhuc, (& utinam diu saluos, ac incolumes videat) præsentis: Illustriss. Principem ac Dominum IOAN. GEORGIVM Marchionem Brandenburgensem: Illustriss. Principem ac Dominum, D. IOACHIMVM CAROLVM, Ducem Brunsvicensium & Luneburgensium. Illustriss. Principem, ac Dominum, D. OTHONEM, Ducem itidem Brunsvicensium ac Luneburgensium.

*Comites,
& Baro-
nes.* Quot verò Illustres. ac Generosos D. Comites ac Barones? quot Nobiles, & Patricios ab anno hinc trigesimo octavo, vsque ad hunc ipsum diem vidisse putamus? Equidem hoc certò ex fastis Academiae nostræ affirmare aulam: ab anno LXVIII. quo ACADEMIA NOSTRA est instituta, ad hoc vsq; tempus, Studiorum hic vixisse gratia, Comites sexaginta duos: Baro-

Barones nonaginta tres: Nobiles verò, & Patricios ^{Barones,}
vltra mille: vt de reliqua Studioforum turba, ac mul- ^{Nobiles,}
titudine: quæ hac in Colchide versata fuit, propè in- ^{& Patri-}
numerabilis, nihil iam dicam. In quam enim, quæso
vos Auditores, oram, aut regionem? in quam Eccle-
siam, Rempub. aut Academiam Germanicæ hodie sese
cōuertet quis? in qua non repererit: qui aut huius ali-
quando COLCHIDIS fuerint incolæ: aut de hoc AV-
REO participarint VELLERE Scholastico? cuius si-
gnum etsi non antepectus gerunt pendulum: tamen
in mente impressum habent, & perpetuâ custodiunt
memoriâ.

O beatam igitur hanc Colchidem: in qua DEVS
tâm pretiosum veræ Doctrinæ, ac diuinæ Sapientiæ
fixit VELLVS AVREVM. O felices ac fortunatos
vos Nobiliss. ac Ampliss. D. SCHOLARCHAS: ^{Add. Scho-}
quibus tantus non solum doctrinæ, sed Iuuentutis ^{larchas.}
egregiæ, thesaurus est concreditus. Respicite enim,
quæso vos, ad Illustriss. hos, quos præsentibus habe-
mus Principes D.D. meos Clementissimos. Intue-
mini in Comites illos Illustriss. ac Barones inclytos:
conuertite oculos vestros ad vniuersam hanc Stu-
diosæ Iuuentutis multitudinem: & cogitate, quàm
chara VOBIS præclarissimorum parentum commissa
sint *κεφάλια*, & pignora: quàm multorum sustineatis
absentium vota & suspiria: quàm largas excipiat
D pro

pro iis, parentum lachrymas: quorū hīc vultus, ora,
oculos & facies Angelicas, conuersas videtis in v o s
s o l o s tanquam Patronos suos: desiderantes ni-
mirum: vt per v o s, etiam h v i v s sibi liceat sanæ
Doctrinæ, ac puræ Religionis, participes fieri a v-
r e i v e l l e r i s Academici.

*Commen-
datio vel-
leris aurei
ad D. Scho-
larchas.*

Quamobrem nunc meritò ea, quâ par est, v o s
Nobilissimos, Amplissimosq; D. Scholarchas, & cæ-
teros, qui ex Magistratu adestis, Viros Prudentissi-
mos, submissè rogamus: vt quemadmodū hactenus
semper fideliter, ac paternè: Ita etiam imposterum
huius vestræ Colchidis, curam suscipiatis diligenter:
excolatis hanc Aulam vestram Academicam: custo-
diatis v e l l v s hoc a v r e v m: vt in m v l t o s propagari
possit posteros: & cogitetis, quandiu hoc v e l l v s
retinueritis in Horto vestro: tādīu Vos superaturos
omnes omnium mortalium diuitias, opes, & poten-
tiam. Vbi verò (quod D e v s auertat, ac prohibeat)
hoc amissum fuerit, aut deprauatum v e l l v s Do-
ctrinæ: tū cogitate actum iri de vestris diuitiis: actum
iri de thesauris vestræ Reip: actum iri de Ecclesiarum
patrimoniis: actum denique iri, de salute & incolu-
mitate dulcissimæ Patriæ.

*Troianorū
Balladiū.*

Creditum hoc fuit olim à Troianis Ciuibus: quan-
diu in vrbe sua, haberent signum Palladis, quod p a l-
l a d i v m appellabant: tamdiu Troiam expugnari à
Græcis,

Gracis, aut everti nō posse: quantō magis hoc vobis
statuendum erit atq̃ credendum: quādiu hoc VEL-
LVS AVREVM sanæ Doctrinæ, sartū tectumq̃ custodi-
ueritis: tam diu saluam fore, & florentem vestram
REMPVB. intactam atque felicem ECCLESIAM: inuiol-
latam, ac gloriosam hanc ipsam permanfuram A C A-
DEMIAM.

Vos autem Illustrissimi Principes, Generosi *AdPrinci-*
Comites, ac Barones: qui magnis itineribus, sum- *pes & Ge-*
ptibus non paruis, periculis minimè contemnen- *nerosos.*
dis, ad hanc profecti estis Academiam: eāque in-
gressi summa cum laude, honore, gloria, & celebri-
tate vestri nominis. Vos (inquam) similiter eā,
quā decet, subiectione animi rogamus: vt hanc
Colchidem ea, qua complexi semel estis Clemen-
tia, Clementissimè, Clementerq̃ porrò prosequi, or-
nare, augere, illustrare, ac celebriorem reddere di-
gnemini. VESTRA enim hæc laus erit & gloria:
vester hic honos atque Elogium: vestrum hoc no-
men perpetuum, atque illustre apud cunctos erit
ἀντίομα: quod nulla vnquā neque delebit ætas: ne-
que apud Iuuentutem hanc Studiosam vlla obscura-
bit obliuio.

A Vobis autem, diuini Vates, atq̃ administri Ec- *Ad D. The-*
clesiæ Venerandi D. Theologi: qui in eādē Argo- *ologos.*
naui ad hanc appulistis Colchidem: à vobis (inquā)

reuerenter petimus: vt curæ habeatis vobis hanc
ipsam Colchidem: vt diuini Verbi eam præconio fo-
ueatis: vt salutaribus precibus: & ominibus faustis,
atque secundis eandem prosequamini: quò non tan-
tùm VELLERE hoc frui possimus humana Sapien-
tia: sed diuinæ etiam, ac veræ Religionis, atque æter-
næ salutis degustare mysteria. Hæc enim vera de-
mum, & beata illa Colchis erit: hoc verum illud VEL-
LVS erit, & plus quàm aureum: cùm doctrina nostra,
veræ Religionis, & Pietatis tincta fuerit cultu, atque
notitia.

*Ad Profes-
sores &
Præcepto-
res.*

Similiter etiam vos, qui fontibus illis præestis,
Ephoros, Professores, ac Præceptores rogamus do-
ctissimos: vt operam detis: ne fluminum optima-
rum artium atque disciplinarum obstruantur scatu-
rigines: ne LAC illud doctrinæ Logicæ dulcissimum
amarefcat: aut VINVM superiorum artium langui-
dum fiat, aut acefcat sapidissimum: ne murca supre-
marum relideat in fonte Facultatum OLEI: sed vt li-
quidè omnia fluant, & ad nostros etiam demanent
posteror.

*Ad Stu-
diosos.*

Vos denique Studiosos Adollescentes, & Con-
discipulos optimos hortor: qui in eadē mecum estis
expeditione Argonautica: vt VELLVS hoc magni
faciatis AVREVM: & imitati Iasonis socios, primum
VOS LACTE benè pasci sinatis. Nisi enim ex hoc fon-
te lar-

te largè, copioseq; biberitis: nunquam de fonte vi-
NI quicquam gustare poteritis salubriter: neque su-
premarum Facultatum OLEO perfundi fragran-
tissimo. Cogitate quaso: multos vobis scopulos
præcurrendos esse: & multas superandas Syrtes,
antequam contingat vobis AVREVM illud VELLVS
aspicere.

Mementote etiam, multas vobis Syrenas præ-
ternaugandas esse: atque idcirco imitandum Or-
pheum illum Argonautarum socium: qui Musica
tam suauiter cecinit: vt nemo sociorum Syrenum
cantus exaudierit: Sic vobis etiam multæ vincendæ
erunt, voluptates corporis, bonarum artium dulce-
dine: & linguarū crebro vsu & suauitate: donec cur-
sum perfeceritis nauigationis, & summarum Facul-
tatum ingressi fueritis Viridarium. Reuocate vo-
bis in memoriam HERCVLIS periculum: qui licet *Herculis*
strenuè laborasset ad Mysiam vsque: tamen postea *periculū.*
in sylua cunctatus paulò longius, intentus quippè
rebus voluptuariis: relictus à sociis AVREO certè
VELLERE priuatus est: Idem ne vobis eueniat: nihil
sanè cunctandum erit: nihil tribuendum rebus ludi-
cris: nihil voluptatibus dandum: nihil differendum
diutius: ne à Musis deserti, regio excludamini horto
atque viridario.

Ingressi verò in Hortum, reformidate quaso,

Draconem, & Tauros illos Igniuomos, hoc est, Le-
ges summa cum feueritate latas à Magistratu nostræ
Academiæ: nolite eas temerè aspernari, aut conte-
mnere contumaciter: sed CVSTODES esse putate,
veræ Doctrinæ, & perfectæ Sapientiæ. Intromissi
denique in Aulam ipsam Regiam: imitemini quæso
IASONIS verecundiam: sequimini eiusdem obser-
uantiam, cum erga Magistratum, tum Præceptores
vestros: estote casti in dictis & factis: vt MEDEA
vestra, hoc est, ingenium, vera accendatur Venere
& amore erga literarum Studia: & feliciter, tandem
auferre valeatis, veræ PIETATIS, & solidæ DOCTRI-
NÆ Vellus Aureum.

cxix.

Quod, vt nobis omnibus fœliciter, & ex voto
contingat: te, summe IESV, qui verus IASON es, &
Medicus, & Seruator totius generis humani,
nunc quanta possumus, voce supplice
rogamus, atq; obtestamur.

D I X I

GRA-

GRATIA RV M ACTIO, RECITATA
à Studioſo Adoleſcente, QVIRINO KNO-
GLERO, Auſtriaco.

Ergò ſecanda Maris, Iuuenes, vada: cerula Ponti Exordiū:
ex abru-
pto.
Nunc ſulcanda via eſt: nunc ſunt peraranda furentis
Arua ſenis Nerei: quærenda ſCIENTIA nobis
AVREA, Phryxæ veluti Pagæus IASON
VELLVS ouis maris Ionij quæſiſſe per vndaſ
Fertur. ſunt auræ faciles, ventiꝯ ferentes
Optandi: cupimus ſi fixam tangere metam.
Agmine non magno, magna ſtipante caterua
Vela damus leti: vocat humida carbaſus auras,
Et validæ in lento luctantur marmore tonſæ:
Non tamen hîc omnes, rate qui vectamur eâdem,
Poſſumus optatum votis apprehendere portum.
Ergò quid impediât, quid nos remoretur ab iſto; Propoſitiō.
Quid plures trahat auerſos, quid cœpta retardet.
Quo de modo poſſis tantos ſuperare labores,
Expeditam paucis, factôꝯ hîc fine quieſcam.
Tu pater Aſtripotens ſuperas mihi ſuffice vires, Inuocatio.
Verborum grauitas da rebus conſonet iſſis.
At vos interea noſtri præclara Lycæi
LVMINA: Tuꝯ, SCHOLÆ celebris veneranda carina,
Ore fauete omnes, facilesꝯ aduertite mentes.
Qui placidis cupiunt aquilonibus ire per alta
Æquora: qui tumido tutò ſe credere Ponto. Narratio,
quib. opus

Gaudent

habeant *Gaudent: Veliūdas PRIMÒ fabricare carinas*
 Nauiga- *Omnes ardor agit. Piceis pars robora syluis*
 turi. *1. Carinā. Frondentesq̃, ferunt ramos: pars fissile lignum*
Scindunt: pars aptant remos, & transstra carinis.
Nauarchum quærent alij, qui Legibus æquis,
 2. Nauar- *Imperio frænetq̃, Viros: operumq̃ labores*
 chis. *Partibus his æquet iustis: his cautus habenas*
Qui laxare sciat, Navis qui cuncta gubernet.
Naucleros alij, scrutatoresq̃, profundi
 3. Nau- *Conducunt: his Remigibus stat cura parandis*
 clero. *Idoneis: terris qui tutò aduertere puppes*
 4. Remi- *Quassatas, dubiisq̃, sciant succurrere rebus.*
 gibus. *Si datur instructa sic æquora currere pinu*
 II. *Feruīda: TEMPESTAS stimulat, Ventiq̃, fragores.*
 Impedi- *Incipit interdum misceri murmure Pontus*
 mēta Nau- *Ingenti: hīc Syrtes vrgent: hīc dira Charybdīs*
 tarum. *1. Insurgit: Vastos tollunt ad littora fluctus*
 Tēpestas. *Hīc vento: præsentem intentant æquora mortem.*
Sepè furentis aquæ vasto vis corpora Ponto
Disūcit: aut scopulis puppes illidit acutis.
Aggere sæpe illas peregrinæ cingit harenæ.
Sepè hæc cernenti pallentia frigidus horror
Membra quatit: gelidusq̃, coit formidine sanguis.
Sepè, licet faciles fera sternant æquora venti,
Æquatæq̃, auræ spirent: & protinus omnis
Grata micet cæli facies: vocet Auster in altum

Æolus:

Æolus: placideq; serant vada cœrula classẽ,
Horrendis quæ marmoreus fert plurima Pontus.
Quis tutò poterit sese confidere monstribus?
Hæc multos retrahunt: hæc cogunt flectere prauos.

Sed nos, quævis cursu subeunda tot æquora: celsis
Dum inuat Aonijs Parnassi visere colles,
Instructi ne sumus? pelagi hos euoluere casus?
Nil ne deest? his magnanimis nil ne officit ausis?
Nil equidem. Vehimur benè structa classe, Lycæum
Nobile dum vebit hoc: non armamenta, nec illi
Ordo deest, non fracta labat, non quassa fatiscit:
Non incerta fluit: dubijs non fluctuat vndis.

Hac tutò plenis exire in marmora velis
Quimus: in optatas isthac nos deferet oras.

Nauarchis fruimur, qui sceptra decora Lycæi,
Et fasces gestant æquos, & debita condunt
Iura, Viasq; iubent cæptas decurrere Musas.

Hi misera tristes hac tempestate Camœnas
Respiciunt: Nauemq; fouent, remorasq; repellunt.

En Nauclerus adest fidus, Rectorq; peritus,
Cui furor immensi pelagi, penitusq; reclusi
Æquorei tractus, Myrtoeq; impetus vndæ.

Credita Remigibus ratis est, fidisq; Magistris
Qui Vigiles remis noctesq; diesq; fatigant:
Qui strenuè Classẽ ducunt: qui grauitè omnes
Annixi torquent spumas, ac cœrula verrunt.

2.
Monstra
marina.
IIII.
Accommo-
datio ad
Studioſos:
quibus in-
structi ſint
ipſi ad hæc
Nauiga-
tionem.
a. Carina,
h. e. Scho-
la.

Nauar-
chis, h. e.
Scholar-
chis.

3. Naucle-
ro, h. e.
Rectore.

4. Remi-
gibus, h. e.
Præpto-
ribus.

3. Mari
placido, h.
e. pacis.

Quin aura, facilis, ventisq; facientibus altum
Ingredimur: cæcis olim reparata tenebris
Errorum inter tot ventos, seuasq; procellas
Dum SCHOLA nostra sonat Diuini munera verbi,
Omnia dumq; tremunt bellis, Marsq; impius omni
Orbe furit: gliscit nostris PAX AVREA terris.

Causa im-
pedientes,
quo minus
ad portum
rehabantur.

Ergo quid hic obstat? cur non contingimus omnes
Portum? cur alij optata prohibentur arena? (fundo
MONSTRA obstant: vitiorum obstant heu monstra: pro-

1.
Monstra.
Vitiorum.

Hæc multos pelago mergunt: incautius altis
Dum subeunt scopulis: dum blandas auribus illos
Proh haurire iuvat voces, & fallere tempus.

Nautis ad rapidum progressis longius Austrum,

2. Cete, h.
e. Discipuli-
na impa-
tientia.

Sæpius (vt fama est) immanis corpore Cetus
Occurrit: sæuis qui infrendens dentibus, atræ
Dat multos morti, & miseros depascitur artus.
Nonne his sunt similes, qui dura per auia tendunt,
Excutiuntq; iugum, Disciplinæq; feruntur
Extra orbem: vitæq; suæ discrimina ponunt?
Sæpè at directo metientibus horrida cursu:

3. Echeneis
pisciculus,
h. e. Igna-
uia.
Ab exem-
plo Anro-
nij.

Æquora, pisciculus naues retinere ruentes:
In medijs Echeneis aquis, agilesq; morari.
Remos, & fertur plenum interrumpere cursum.
Hoc cecidit remorante, feris Antonius armis
Belliger: Aetiæ strepuere vt cornua cantu
Littoribus: belloq; dedit caua buccina signum.

Degener

Degener an non sic multos IGNAVIA cursu
E medio retrahit: studijsq; infestat amicis?
Illectos veluti dulci modulamine vocis
Nautas, Syrenes volucres, Acheloia proles,
Fluctibus Ionijs mergunt: damnosa VOLVPTAS
Sic perdit Iuvenes, sacro qui colle relicto
Parnassi, ILLIVS gaudent succedere Regno.

4. Syrenes
id est, Vo-
luptas.

Hec sunt assiduis fundenda ferocia bellis
MONSTRA: hæc Pierio sunt discutienda mucrone,
Et cura vigili: Sed QVA RATIONE quis istud
Efficiat: paucis, advertite quæso, docebo.

II. Pars.
Quomodo
impedi-
mentis il-
lis occur-
rendum,

Turgida qui celeri Neptuni classe pererrant
Arua: manent eadem Fortunæ tela, reposta est
Vna salus cunctis: præceps agit omnia FATVM.
Non digitos vltra nec crassior vlla carina
His quatuor mors tristis abest: lethiq; furentis
Ante oculos errat: semperq; recursat imago.
Hic sibi certam soli spondere quietem
Possunt: qui plenius subierunt ostia velis.
Ne quæ rates igitur capiant nocumenta: procellas
Ne feriant: salvo sed tangant littora cursu.
Idem omnis labor vnus habet, cura vna remordet.

1.
Honorent
Præfectos.

Cuncti ergo meritis Præfectis navis honores
Soluunt: imperijs parent, ac iussa facessunt
Ocyus: & fugiunt si quæ nocitura videntur.
Sed tùm præcipuè, quando vel gurgite ab imo

2.
Mandatis
obediant.

3.
Turpia

Assiliunt fugiant.

3. *Affiliunt fluctus, it toto turbida cælo*
Turpia *Tempestas: rapidi fretaq; indignantia miscent*
fugiant. *Venti: vel dubias inuadunt monstra carinas.*
 4. *Agglomerant sese, atq; acres sociare labores*
Labores *Exposcunt. Gnauī verūm licet omnia præstent:*
scient.
 5. *Non tamen in proprio pars nititur vlla labore,*
Deum *Omnis at in solo residet spes numine, soli*
orent. *Huic fidunt: huic vota & verba precantia fundunt.*
De Ethni- *At priscis equidem Pelagi quot culta fuere*
corum *Numina: quot ve Dy cæcis in vota vocati*
Idolis.. *Neptunus, Nereus, Glaucusq; Inousq; Palemon,*
Tritonesq; citi, Melite, Panopæaq; virgo:
Et Nymphæ innumeræ: & quæ non monstra Deorum?
Papistarū *Nunc quoq; Pontificis Romani, cæca libido &*
idolola- *Auri dira fames, quot non iam numina fingit?*
tria.. *Iuonesq;, Luyisq; colit, fictosq; Sebastos,*
Nicoleos (scelus infandum) maris ille salutat
Christophorosq; Deos, superūmq; in sede reponit,
Quis à No *Fert vota gentilis discedite numina turbæ,*
bis inuo- *Est DEVS in Cælis, dubijs succurrere rebus.*
candus. *Qui solus nouit, cuius victoria NOSTRAS:*
Insignit gloriosa SCHOLAS. Hic ille IEHOVA.
Huius ad imperium tumefacti marmoris vnde:
Subsidunt: altos inducere equisq;, virisq;.
Ille valet somnos. Hunc Ditis nigra pauescit
Regia, Tartarei trepidare hunc spiritus Orci.

Huic

Huic ergò resonare sacrae praemia laudis,
 Huic dare thura decet: sacra soli huic soluere vota:
 Hunc unum ventos, facilesq; exposcere cursus.
 Tum vigili nostris studio parere Magistris,
 Quaq; par est, mandata sequi pietate, cauere
 Si quae vetant, monitisq; pias advertere mentes.
 Herculeos grato fas est celebrare labores
 Pectore: tollendi stellantis ad aurea Celi
 Sidera laude viri, naus quæis vnica menti
 Cura sedet: totis qui nixi viribus alti
 Contendunt superare vias: Pelagiq; furores
 Vincere: defunctosq; via, pontiq; periclis
 Solutos placido in Doctrinae sistere cursu.

Inter quos nomen primum, primamq; supremæ
 Palmam laudis habent nostri veneranda Lycæi
 Lumina: diuinæ stirpis Generosa propago
 Illustres animæ. Vos inclyta facta Parentum
 Et VIRTUTIS honos propriæ supra astra reponit.
 Vos domus armigeri fama celeberrima Martis
 Pallados insignis studijs: pietate verenda
 Diuina, superas in luminis edidit aulas.
 Prima Domus vestrae si cui repetatur origo
 Splendida, magnanimos dabitur numerare, potentes
 Et VIRTUTE Duces, claris quos dextera factis
 Inclyta, stellanti Dijs magnis miscet Olympo:
 Quæis Scipioniades cedunt, magnosq; Camillos:

Studiosis
 quid faciendum.

Gratiarum
 actio.

I.
 Ad Illu-
 strissimos
 Principes.

Qui superant animis: Decios vincuntq; ruentes
Propatria pietate sua, ac ingentibus ausis
Quos mihi si cunctos nunc sit memorare voluptas
Ante diem clauso componit vesper Olympo.

2.
Ad Comi- Illustres Comites, Generosaq; pectora, natos
tes & Ba- Magnanimū Heroum, tumidas qui marmoris undas
rones. Nobiscum peragrant: Heliconis ad ardua montis
Culmina, Thespiadumq; domos quos carpere gressus
Ardor agit, mentis quos vis Generosa fatigat:
Hi veluti radijs stellas supereminet omnes
Titan: sic VIRTUTE alys, sic stemmate clari
Semidei præstant generis: calcaria nobis
Addunt: VIRTUTISq; monent tendamus ad ædem.

3.
Add. Scho- Vos quoq; pro meritis fas est memorare, SCHOLARCHAS
larchas & Insignes Pietate Viri, qui sancta Lycæi
Senato- Fertis sceptrâ, sacri vosq; ô pia fulcra SENATVS
res. Musarum clypeus NOSTRÆ ancora ferrea PVPPIS.
Vos Nauem hanc seruare iuuat, dum singula largis
Confertis manibus, cursus quæ postulat, altis
Dum mersas tenebris reuocatis ad æthera Musas
Vos estis PATRIÆ PATRES, columenq; SCHOLARVM.

4.
Ad D. Re- Te quoq; voce pia, grata tē mente saluto
ctorem. Quæ possum te laude vebo, caput acre Lycæi
Nostri, Neleidem facundæ munere linguæ
Neflora tu superas: tu nos per inhospita vectas

Æquos

Æquora: tu fidus docto regis arte carinam.

*Et vos quæis animos cura est frenare Iuventa
Gloria Castalidum, lectissima pectora Phæbi
Vestra iuuat nostros solers industria fructus,
Pegaseo plenas Vos fertis flumine lymphas:
Aspera Vos studijs mulcetis pectora: Phæbi
Diuitias, doctæ nobis recluditis arte
Castaleos latices. Quis te memoranda silere
Turba queat, quæ tot Neptuni emensa pericla
Musarum aspectu frueris, placidoq; quiescis
Portu, nosq; vocas plenâ ad tua limina voce.*

*Vos sacra diuini seritis qui munera verbi
Vos iter ad superam qui nobis panditis arcem.*

*Vosq; Sacerdotes Themidos, Vos fulcra ruentis
Vnica IUSTICIÆ: Doctiq; Machaonis arte
Illustres, clarosq; Viros, Sophiæq; MAGISTROS.*

*Vos quoq; quos generis splendor, numerosaq; stirpis
Nobilitas, atauumq; decus commendat, & artes,*

Insignes Iuuenes, Phæbei fontis alumnos.

Dignas his mentis quamuis nunc saluere grates

Non opis est nostræ: semper tamen illa sedebunt

Condita mente pia: nostris infixæ medullis

Hærebunt: viuos dum spiritus hos reget artus:

In freta dum current fluuij: dum signa reducet:

Sol anni duodena: Polus dum sidera pascet:

Semper honos, vestrumq; decus, laudesq; manebunt.

5.

Ad Profes-
sores &
Præcepto-
res.

6.

Ad The-
logos.

7.

Ad Iure-
consultos,
& Medi-
cos.

8.

Ad Stu-
diosos Ac-
lescentes.

Te

Precatio
ad CHRIS-
TVM.

Te verum, qua laude feram? quæ carmina pangam?
CHRISTE tibi, Christe ô nostræ Rex vnice puppis.

Te Duce nam pelagi magnas obeuntia terras
Tot sumus ingressi vada, ventis vela secundis
Tu nostra implesti: Tu quæ Nos plurima lapsa
Hoc petière anno, quæ nos cinxere pericla
Vidisti Clemens, & nostro limine dextrâ
Pulsaisti ætherea: Mauortisq; ausa furentis
Restincti: facilis: per te fuit æquore cursus.
Te canimus, meritosq; tibi spondemus honores.
Hûc ades, & propius IESV tuanumina firma:
Respice nos, porroq; fove tua membra: carinam
Protege: da faciles cursus: nostrosq; SCHOLARCHAS
Conserua: Nauisq; tuo rege CHRISTE Magistros
Auxilio: dubijs DEVS ô ne defice rebus.
Errorum cohibe roboantia flamina: nostram
Tanto quæ feriunt classem (proh) impete, fluctus
Pelle procul Martis: nostrisq; Penatibus arce
Annonæ Harpyias. Tusterne ferocia forti
Monstra manu: nostros monstra impediencia cursus.
Quod superest petimus, liceat dare tuta per vndas
Vela DEVS: liceat Doctrinæ attingere portum
Tu varijs tandem Nos tempestatibus actos
Accipe: Tu nobis spaciofa Volumina Cæli
Pande: vbi perpetuos tibi Nos libemus honores.

D I X I.

F I N I S.